

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **P., š. p., „v konkurze“, S., o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu**, o odvolaní konkurzného veriteľa M. proti uzneseniu

Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. júna 2010, č. k. 51–24 K 177/97- Ga–4680, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. júna 2010 č. k. 51–24 K 177/97- Ga-4680 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd rozhodol tak, že schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu v tomto znení:

- Celkový príjem konkurznej podstaty predstavuje čiastku 5 593 415,64 Eur.
- Náklady spojené so správou a udržiavaním konkurznej podstaty predstavujú čiastku 1 874 545,07 Eur.
- Odmena správcov predstavuje čiastku 828 920,95 Eur a výdavky správcov predstavujú čiastku 139 721,92 Eur.
- Pre uspokojenie veriteľov je určená suma 2 750 227,10 Eur, z čoho čiastka 1 008 202,50 Eur bola v priebehu konkurzu vyplatená oddelenému veriteľovi.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 07. 05. 2010 konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov. Proti konečnej správe boli podané námietky veriteľov: S., a. s. a M..

M. vo svojich námietkach uviedlo, že prihlásilo svoje pohľadávky proti podstate a pohľadávky II. triedy bez nároku na oddelené uspokojenie, pričom

ku dnešnému dňu nebol uspokojený ako veriteľ s pohľadávkou proti podstate a správca túto pohľadávku ani nezaradil do zoznamu na uspokojenie. Ďalej namietol postup správcu ohľadom speňažovania nehnuteľností: - cesty vrchná stavba, spodná stavba, panelové plochy, parkoviská a iné konkretizované v námietkach. K uvedeným nehnuteľnostiam namietateľ uviedol, že tieto pozemky pôvodne vedené na LV č. X. boli prevedené na nového vlastníka, čím podľa jeho názoru sa stávajú predmetom voľného obchodovania a je dôvodná obava, že v budúcnosti bude na tieto lokality zabránený vstup obyvateľov mesta. M. sa o predaji nehnuteľností dozvedelo od správcu až po roku od vyhlásenia ponuky, t. j. až 11. 04. 2009, pričom až následne 14. 05. 2010 dostali oznámenie od nového vlastníka v tomto zmysle, že tento zvažuje ďalšie právne kroky súvisiace s vlastníctvom predmetných komunikácií a plánuje zabrániť občanom mesta vstupu na tieto pozemky.

K námietkam M., sa správca konkurznej podstaty vyjadril tak, že zaradenie pohľadávok pre účely následného uspokojenia je pre vyhotovenia konečnej správy a jej prejednanja irelevantné, nakoľko sa jedná o postup, ktorý je až predmetom návrhu rozvrhového uznesenia. Ohľadne námietky týkajúcej sa postupu správcu pri speňažovaní nehnuteľností, správca uviedol, že označenie nehnuteľností na parcele č. X., X. a X. v k. ú. B.B.sa nenachádzali v účtovnej ani inej evidencii úpadcu a teda neboli takýmto spôsobom ani zapísané do súpisu konkurznej podstaty. Predmetom speňažovania boli nehnuteľnosti špecifikované tak, ako boli označené v kúpno-predajnej zmluve, pričom do súčasti tohto majetku sa dostali aj nehnuteľnosti namietané veriteľom. Záverom správca namietol, že táto skutočnosť sa už netýka prejednávania konečnej správy, pretože je obsahom speňažovania konkurznej podstaty ako samotného úkonu, a veriteľ v tom čase bol speňažovania priamo účastný, to znamená mal tento úkon napadnúť už v tejto dobe. K otázke súpisu spochybneného majetku do konkurznej podstaty t.z. ciest a iného súvisiaceho majetku, správca uviedol, že v súpise konkurznej podstaty sa nachádza časť nehnuteľností označená ako cesty: príjazdová cesta, úprava svahu, terénne úpravy s tým, že bližšia špecifikácia týchto nehnuteľností sa nenachádza v dokumentácii úpadcu, preto do kúpno-predajnej zmluvy boli prenesené len vyššie uvedené základné údaje o nehnuteľnosti a klauzula, že nehnuteľnosti sa predávajú ako stoja a ležia, to znamená aj so všetkými nešpecifikovanými súčasťami. Veriteľ má tieto nehnuteľnosti podrobne vyčlenené a špecifikované a na základe toho došlo k rozporu pri predaji.

Súd v odôvodnení ďalej uviedol, že veriteľ mal v súlade s ust. § 19 zákona o konkurze a vyrovnaní, v prípade pochybností ohľadom vlastníctva akýchkoľvek súčastí,

ktoré sa zapisujú do súpisu konkurznej podstaty, právo upozorniť správcu konkurznej podstaty na tieto skutočnosti a správca mal povinnosť tieto nehnuteľnosti zapísať do súpisu s výhradou. Následne mal veriteľ právo uplatniť takzvanú vylučovaciu - exindačnú žalobu o určenie vlastníctva, keďže táto skutočnosť sa nestala, po celé konkurzné konanie a teda aj následného speňažovania, správca postupoval s vedomím, že speňažuje majetok bez výhrad. Správca nemá povinnosť oboznamovať veriteľov s jednotlivými pochybnosťami ohľadom vlastníctva, ale veriteľ ako vlastník má povinnosť si svoje právo chrániť a zabezpečiť. V súčasnej dobe má veriteľ možnosť použiť právne kroky, ktoré mu umožňujú právny poriadok na zabezpečenie svojho práva a vylúčenia dotknutých objektov z kúpno-predajnej zmluvy samostatnou žalobou. Za daného stavu správca neporušil svoje povinnosti vyplývajúce z ustanovení zákona o konkurze a vyrovnaní a pri speňažovaní vyššie uvedených nehnuteľností postupovať v súlade s platnou právnou úpravou.

Po vykonanom prepočte jednotlivých finančných položiek súd skonštatoval, že konečná správa je dôvodná a správna.

Proti tomuto rozhodnutiu podal konkurzný veriteľ – M. odvolanie, v ktorom uviedol, že napadnuté uznesenie je nesprávne, pričom bol nedôsledne preskúmaný stav a postup správcu pri speňažovaní majetku konkurznej podstaty a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že správca - JUDr. G. porušil svoju povinnosť postupovať pri výkone svojej funkcie s odbornou starostlivosťou, a to tým, že pôvodný správca – Ing. K. mal záujem vykonať opatrenie na geometrické vymedzenie stavieb a znalecké posúdenie ich hodnoty. Tieto listinné dôkazy zabezpečil za účelom vykonania zápisu v Katastri nehnuteľností s následným speňažením, čo z dôvodu jeho odvolania nevykonal. Tieto skutočnosti boli známe aj JUDr. G.. Prečo však v tomto postupe nepokračoval nie je odvolateľovi známe. Ďalej uviedol, že správca na pojednávaní dňa 22.06.2010 tvrdil, že speňažovaním pozemkov, na ktorých sú stavby pozemných komunikácií došlo aj k speňaženiu stavieb, keď kúpnej zmluve je uvedené, že pozemky sa predávajú tak, ako stoja a ležia. Toto tvrdenie akceptoval aj súd. Predmetná kúpna zmluva, na ktorú sa správca odvoláva nebola do dňa 22.06.2010 založená do konkurzného spisu, teda ani súd a odvolateľ sa nemohli oboznámiť s jej obsahom. Odvolateľ písomným podaním zo dňa 02. 07. 2010 požiadal správcu o predloženie fotokópie predmetnej zmluvy. Odvolateľ nemá

vedomosť kedy bola predmetná zmluva uzavretá. Tvrdenie správcu, že pochybnosti odvolateľa boli predmetom viacerých rokovaní na jeseň 2009, keď mesto uplatnilo požiadavku na zápis zákonného vecného bremena do katastra nehnuteľností, teda po uzatvorení predmetnej kúpnej zmluvy, ktoré prebiehali na úrovni primátora mesta, pričom nedošlo ku konsenzu nie je možné overiť z dôvodu, že odvolateľ nemal k dispozícii predmetnú kúpnu zmluva a táto nebola založená ani do konkurzného spisu. Správca na poslednom spoločnom rokovaní dňa 18. 06. 2010 u odvolateľa tvrdil, že odpredal víťaznému uchádzačovi v ponukovom konaní iba nehnuteľnosti – pozemky a nie stavby nachádzajúce sa na týchto pozemkoch. Odvolateľ podal návrh na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností dňa 04. 09. 2009 na pozemky vedené na LV č. X., k. ú. B.B. parc č. C. – zastavané plochy a nádvoría o výmere 13 726 m², parc č. C. – zastavané plochy a nádvoría o výmere 6 503 m², parc č. C. – zastavané plochy a nádvoría o výmere 3 455 m². Správa katastra Banská Bystrica tento záznam na uvedené pozemky v prospech odvolateľa vykonala. V súčasnosti sú už predmetné pozemky vo vlastníctve nového vlastníka a to L. G., a. s., titulom kúpnej zmluvy zo dňa 18. 05. 2010. Odvolateľ sa o odpredaji nehnuteľností správcu, ktoré boli predmetom ponukového konania zapísané na LV č. X., X. a iné kat. úz. B.B. N. dozvedel až z písomného oznámenia správcu KP zo dňa 08. 04. 2010 – nie ako je nesprávne uvedené dňa 11. 04. 2009 v zápisnici súdu zo dňa 22.06.2010 a o odpredaji stavieb stojacich na týchto pozemkoch – nesprávne označených ako cesty: príjazdová cesta, úprava svahu a terénne úpravy sa dozvedel až na pojednávaní súdu dňa 22. 06. 2010. Tvrdenie správcu ohľadom vlastníctva stavieb na predmetných pozemkoch je zásadnou právnou otázkou, ktorá sa týka vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Ak správca tvrdí, že vlastníctvo nadobudol úpadca výstavbou nehnuteľností, ktoré patria do konkurznej podstaty, potom mal vykonať zápis, do katastra nehnuteľností, a ak ho nevykonala, potom nedošlo k zmene vlastníckeho práva.

K podanému odvolaniu sa vyjadril správca konkurznej podstaty tak, že v danom konaní bol striktno zachovaný postup v zmysle § 17 zákona o konkurze a vyrovnaní a správca vyhotovili súpis konkurznej podstaty podľa pokynov súdu vychádzajúc z podkladov odovzdaných úpadcom. Súpis majetku vrátane jeho doplnenia správca doložil do súdneho spisu. Odvolateľ sa mohol ako veriteľ s procesnými právami kedykoľvek v rámci nahliadnutia do spisu so súpisom konkurznej podstaty oboznámiť.

Nakoľko zo zoznamu predloženého úpadcom, ako i z obchodných kníh predložených úpadcom vyplývalo, že v čase vyhlásenia konkurzu do majetku úpadcu patrili položky most R.p., príjazdová cesta R.p., a cesta a TU R.p., úprava svahu, terénne úpravy 96 b.j., tieto boli pojaté správcom do súpisu konkurznej podstaty a následne, nakoľko súpis tvorí právny základ pre speňažovanie majetku, tieto boli takto pojaté aj do kúpnej zmluvy. V predmetnej časti majetku neexistovala v dokumentácii úpadcu žiadna bližšia špecifikácia a správca teda nemal možnosť predmetný majetok bližšie identifikovať. Správca navrhol súdu aby napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O. s. p.), po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti uznesenia, ktorým bola schválená konečná správa.

Odvolací súd preskúmal napadnuté odvolanie, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o konečnej správe nepochybil, keď rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku napadnutého uznesenia.

Prvostupňový súd sa s jednotlivými námietkami veriteľa riadne vysporiadal, ako to vyplýva z odôvodnenia uznesenia a dospel k záveru, že v prípade pochybností ohľadom vlastníctva akýchkoľvek súčastí, ktoré sa zapisujú do súpisu konkurznej podstaty, mal veriteľ právo upozorniť správcu na tieto skutočnosti a správca mal povinnosť tieto nehnuteľnosti zapísať do súpisu s výhradou. Následne mohol veriteľ právo uplatniť tzv. excindačnú (vylučovaciu) žalobu a keďže takto nepostupoval počas konkurzného konania, teda aj v rámci následného speňažovania, správca postupoval s vedomím, že speňažuje majetok bez výhrad. Správca postupoval pri speňažovaní vyššie uvedených nehnuteľností v súlade s platnou právnou úpravou.

Podľa ust. § 29 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorým sa spravuje tento konkurz, správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží

súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15-tich dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky.

Podľa ods. 4 tohto ustanovenia konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, príp. aj veriteľský výbor a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

Konkurzný súd pred vydaním rozhodnutia o schválení konečnej správy postupoval v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Odvolací súd je toho názoru, že postup správcu konkurznej podstaty a súdu pred vydaním rozhodnutia o schválení konečnej správy bol v súlade s ustanoveniami Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 219 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 25.mája 2011

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková